

[Vagn Bro.]

kraterne. Der er her Tale om den straffbare Tilregnelighed, og Ændringsforslagene slutter sig til det af Glarbo, Johansen og Krabbe stillede Forslag i Kommissionen, som jo lægger Vægt paa sigtedes Straffaavirkelighed. Venstre ønsker derimod at blive ved Lovforslagets Bestemmelse, der er den samme som i Lovforslaget af 1928, hvilket jo er Orlriks Forslag i Kommissionen, og det lægger Vægt paa Utilregnelighed paa Grund af Sindssyge og Tilstande, der kan sidestilles hermed. Vi mener, at det Samvirke, der skal være paa dette Punkt, er Samvirket mellem Lægens lægelige Erklæring: Sindssyge, og Dommerens juridiske og almenmenneskelige Vurdering: Utilregnelighed paa Grund af denne Sindssyge. Thi vi for vort Vedkommende kan ikke slutte os til Minister Steinckes Forslag, hvorefter Lægens Skøn om Sindssyges Tilstedeværelse var det afgørende. Heller ikke med Hensyn til det samme Mindretals andet Ændringsforslag, Nr. 8, nærer vi Tvivl om, at Lægens Erklæring vil blive indhentet, men vi mener altsaa, at der skal være dette Samvirke mellem Lægens Erklæring og Dommerens Afgørelse af, hvorvidt Utilregnelighed har været til Stede paa Grund af den af Lægen erklærede Sindssygdом.

Overfor Ændringsforslaget om Straffaavirkelighed som Kriterium maa jeg sige, at jeg ligesom Torp — tror jeg — maa mene, at det er et meget daarligt Kriterium. Det kan jo meget vel tænkes, at den paagældende i høj Grad kan være paavirkelig for Straf paa det Tidspunkt, hvor Straffen idømmes, medens han maaske ikke har været det paa det Tidspunkt, da Forbrydelsen blev begaaet, og det afgørende maa dog være, om han paa Grund af Sygdom i Gerningsøjeblikket var saa utilregnelig, at det nu vil være urimeligt at straffe ham, eller om det vil være rimeligere at træffe andre Foranstaltninger.

Jeg skal derefter anbefale Ændringsforslaget under Nr. 9, der overlader til Fængselsnævnet at træffe Bestemmelse om Ændring af Straffudstaaelsesstedet for en til Frihedsberøvelse dømt Person i Mod-sætning til Lovforslaget, der henlægger denne Afgørelse til Justitsministeriet.

Jeg skal i Forbindelse hermed nævne Ændringsforslaget under Nr. 12 til Ikraft-

trædelseslovforslaget og Ændringsforslag Nr. 34 til Straffelovforslaget, hvorefter det ligeledes overlades Fængselsnævnet at bestemme over Fangens Overførelse til Arbejdshus eller Forvaringsanstalt, og Ændringsforslag Nr. 37 til samme Lovforslag, hvorefter Løsladelse og Genindsættelse ogsaa henlægges til Fængselsnævnet, og endelig Ændringsforslag Nr. 40 vedrørende Genindsættelse. Vi fra Venstres Side har ment, at alle disse Forhold vedrørende Ændringer i Fangens Straffudstaaelse, som efter vor Mening hører sammen, rettelig burde henlægges til den nye Institution: Fængselsnævnet. Jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen har sagt om dette Punkt, idet heller ikke vi ønsker, at dette Nævn skal være en stor og omfattende Institution. Jeg er ganske vist ikke blind for, at mange Spørgsmaal vil blive henlagt til Nævnet, men naar Arbejdet kommer i den rette Gænge, vil der komme Overblik over Sagerne, saaledes at der skabes en bestemt Fremgangsmaade, der vil lette Afgørelsen af Spørgsmaalene. Selv om dette muligvis skulde medføre, at man maa have forøget juridisk Mandskab, saa maa det til, thi det forekommer os at være konsekvent og rigtigt at samle alle herhenhørende Forhold under eet. Men vi haaber, som sagt, at det vil kunne ske paa en saadan Maade, at der ikke bliver Tale om nogen stor ny administrativ Institution.

Under Sagens første Behandling tilod jeg mig at anbefale en Ændring i Besættelsen af Formandsrådet, og dette Forslag har faaet Tilslutning fra langt den overvejende Del af Udvalget, idet saavel Radikale som Socialdemokrater og Venstre med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) er gaaet med dertil, men i den Anledning vil jeg gerne have Lov til at pointere — for det er jo saaledes her til Lands og maaske ogsaa i andre Lande, at man saa let misforstaar hinanden —, at dette selvsagt ikke paa nogen Maade er vendt mod Fængselsdirektøren. Jeg kender kun den paagældende høje Embedsmand som en overmaade fortræffelig og indsigtssfuld Embedsmand, et Indtryk, jeg ogsaa har faaet bekræftet gennem hans Udtalelser om de heromhandlede Spørgsmaal. Men vort Forslag gaar ud fra den Betragtning, at det sagligt er rigtigt, naar alle disse